

Aslan ve Fil

Jane MEADOW

Aslan ve Fil

Jane MEADOW

Altın rengi savanada, otların ılık rüzgârda dans ettiği yerde, Leo adında küçük bir aslan yavrusu yaşırdı. Yumuşak, altın sarısı tüyleri ve merakla parlayan büyük kehribar gözleri vardı. Bir ön bacağına basit, örgülü bir ot bilezik taşıyordu. Leo keşfetmeyi çok severdi ve her gün uzun otların ardında neler olduğunu merak ederdi. Savana sürprizlerle doluydu ve Leo onları bulmaya hazırdı.

Bir sabah, Leo sıçramayı çalışırken bir hışırtı duydu. Çalılardan Ellie adında tombul, gri bir fil yavrusu çıktı. Büyük, sarkık kulaklarının iç kenarları pembeydi ve küçük beyaz dişleri güneşte parlıyordu. Bir arka bacağında örgülü sarmaşıktan bir halhal vardı. Leo daha önce hiç fil görmemişti, Ellie de hiç aslan görmemişti. Gözleri kocaman açılmış bir halde birbirlerine baktılar.

İlk konuşan Leo oldu. 'Merhaba! Ben Leo. Oynamak ister misin?' Ellie gülümsedi, koyu renk gözleri dostça bakıyordu. 'Ben Ellie. Oynamayı çok isterim!' Otların arasında birbirlerini kovaladılar, güldüler ve tozun içinde yuvarlandılar. O günden sonra aslan yavrusu ile fil yavrusu en iyi arkadaş oldular. Her sabah yaşlı akasya ağacının yanında buluşup sırlarını ve hayallerini paylaştılar.

Sıcak bir öğleden sonra güneş kavurdu ve savana kuruyup tozlandı. Hayvanlar her zamanki su çukurunda toplandılar, ama su azalmış ve çamurlanmıştı. 'Daha fazla suya ihtiyacımız var,' dedi endişeli bir zebra. Leo, Ellie'ye baktı. 'Belki yeni bir su kaynağı bulabiliriz,' dedi. Ellie başını salladı. 'Hadi keşfe çıkalım!' Böylece iki arkadaş su bulma umuduyla savanayı geçmeye koyuldular.

Saatlerce yürüdüler, uzun otların ve dikenli çalılarının yanından geçtiler. Leo'nun küçük patileri kuru toprakta yanıyordu ve Ellie'nin hortumu yorgunluktan sarkmıştı. Ama pes etmediler. 'Dinle!' dedi Ellie aniden. Hafif bir şırıltı sesi duymuştu. Sık çalılarının arasından geçip nefeslerini tuttular. İşte orada, çalılardan bir duvarın ardında saklı, serin ve tatlı suyla parıldayan bir havuz vardı. 'Buldum!' diye sevindi Leo.

Su kaynağı gizli bir bahçe gibiydi. Berrak su bir kaynaktan fışkırıp geniş bir havuza akıyordu. Gölge veren ağaçlar suyun üzerine eğiliyor, dallarda kuşlar ötüyordu. Leo ve Ellie karınları dolana kadar su içtiler. 'Bu harika,' diye iç çekti Ellie. 'Ama diğer hayvanlardan çok uzak,' dedi Leo. 'Çok susamışlar. Bu sırrı kendimize saklayamayız.'

Ellie yavaşça başını salladı. 'Haklısın, Leo. Ama buraya giden yol gizli ve bulmak zor. Nasıl gelecekler?' Leo'nun kehribar gözleri parladı. 'Onlara gösterebiliriz! Onları buraya biz götürebiliriz.' Ellie gülümsedi. 'Bu büyük bir iş, ama birlikte başarabiliriz.' Gizli suyu herkese anlatmak için geri dönmeye karar verdiler. 'Hava kararmadan acele edelim,' dedi Ellie.

Eski su ukuruna dndklerinde hayvanlar sıcaaktan ve yorgunluktan bitkin dşmşt. Leo seslendi: 'Arkadaşlar! Serin, tatlı suyu olan gizli bir su kaynağı bulduk!' Hayvanlar şaşkınlıkla başlarını kaldırdılar. 'Gerçekten mi? Nerede?' diye sordu bir zrafaya. 'Bizi izleyin!' dedi Ellie. 'Yolu biz gösteririz.' Hayvanlar tereddt ettiler, ama gzlerinde bir umut ışığı parladı. 'Biz geliyoruz,' dedi zebra. 'nden gidin!'

Yolculuk uzun ve tozliydu. Küçük hayvanlar geride kaldı ve güneş yakıyordu. Ellie güçlü hortumuyla yoldaki alçak dalları temizledi. Leo ileri geri koşup herkese cesaret verdi. 'Artık çok uzak değil!' diye seslendi. Ama bazı hayvanlar yoruldu. 'Daha fazla gidemiyorum,' diye soludu küçük bir tavşan. 'Hayır, gidebilirsin,' dedi Leo nazıkçe. 'Sana yardım edeceğiz.'

Ellie küçük tavşanı sırtına alıp taşıdı. Leo yaşlı hayvanların dinlenmesi için gölgeli bir yer buldu. 'Sırayla birbirimize yardım edeceğiz,' dedi. Hayvanlar birlikte çalıştılar ve yol daha kolay göründü. Küçük bir dereden geçip yumuşak bir tepeyi tırmandılar. Sonunda su şıptırtısını duydular. 'Neredeyse geldik!' diye sevinçle bağırdı Leo.

Sık alıların arasından getiler ve iřte oradaydı: ğleden sonra gneřinde parıldıayan gizli su kaynağı. Hayvanlar sevinle nefeslerini tuttular. 'Su!' diye bağırdılar. Havuza kořup serin, tatlı suyu içtiler. Zebra neřeyle su sıçrattı, zürafa uzun boynunu eğip su içti. Herkes güldü ve Leo ile Ellie'ye teřekkür etti. 'Bizi kurtardınız!' dedi tavřan.

Leo ve Ellie arkadaşlarının su içtiğini izlerken içleri ısındı. 'Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık,' dedi Leo. Ellie hortumunu Leo'nun patisine doladı. 'Ve hepimiz birlikte çalışmadan da,' diye ekledi. Hayvanlar gölgede dinlenip hikâyeler ve kahkahalar paylaştılar. Savana yeniden mutlu bir yuva gibi hissettirdi. 'Bu şimdiye kadarki en güzel gün,' dedi küçük bir kuş.

O günden sonra su kaynağı bütün hayvanların buluşma yeri oldu. Yakından ve uzaktan içmeye ve oynamaya geldiler. Leo ve Ellie yaptıklarıyla gurur duydu. 'Paylaşmak her şeyi güzelleştirir,' dedi Leo. Ellie başını salladı. 'Ve birbirine saygı duyan arkadaşlar büyük işler başarabilir.' Her zaman başkalarına yardım etmeye ve dostluklarını güçlü tutmaya söz verdiler.

Güneş savananın üzerinde batarken hayvanlar küçük bir ateşin etrafında toplandılar. Şarkılar söyleyip yıldızların altında dans ettiler. Leo ve Ellie yan yana oturup arkadaşlarını izlediler. 'Biliyor musun,' dedi Leo, 'tanıştığımız için çok mutluyum.' Ellie gülümsedi. 'Ben de. İyi bir takımız.' Dostluklarının iyilik ve dayanışma üzerine kurulu olduğunu ve sonsuza dek süreceğini biliyorlardı.

Leo ve Ellie her gün savanayı keşfettiler, ama hep gizli su kaynağına geri döndüler. Başka hayvanların da orayı bulmasına yardım ettiler ve onlara oraya nasıl bakacaklarını öğrettiler. Savana bir dostluk ve paylaşma yeri oldu. 'Başkalarına yardım ettiğimizde,' dedi Ellie, 'hepimiz güçleniriz.' Leo de aynı fikirdeydi. 'Ve dostluğumuz da güçlenir,' dedi, kehribar gözleri parlıyordu.

Ve böylece aslan ile fil, büyülü savanada mutlu mesut yaşadılar. Gerçek dostluğun karşılıklı saygı ve iyilikle büyüdüğünü öğrendiler. Arkadaşlar birlikte çalışıp sahip olduklarını paylaştığında herkes kazanır. Ve gizli su kaynağı, dostluklarının bir simgesi, bütün hayvanların hoş karşılandığı serin bir vaha olarak kaldı. Son.